

Det objektive ansvar påhviler ejeren af hesten og omfatter både personskade og tingsskade.

Det objektive ansvar er begrænset til skader forvoldt af løsgående heste. Som løsgående anses heste, der har revet sig løs, heste, der går i en indhegning, samt heste, der bryder ud af en fold eller et indelukke. Heste med rytter anses derimod ikke for løsgående.

Ved sammenstød med en bil mv. vil begge parter være omfattet af et objektive ansvar, jf. færdselslovens § 101. I sådanne tilfælde må det afgøres på baggrund af en vurdering af begge parters uagtsomhed, om der er grundlag for at nedsætte erstatningen hos en af parterne som følge af egen skyld, men udgangspunktet vil være, at hver part bærer ansvaret for de skader, som modparten har lidt.

I det omfang en skade er dækket af en tingsforsikring, er der i henhold til erstatningsansvarslovens § 19, som ikke foreslås ændret, intet erstatningsansvar for skadevolderen, medmindre den erstatningsansvarlige har forvoldt skaden forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller skaden er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervsmæssig virksomhed mv.

Bestemmelsen i erstatningsansvarslovens § 19 indebærer, at skadelidte i disse tilfælde må rejse sit erstatningskrav mod det forsikringssselskab, hvor tingsforsikringen er tegnet, men skadevolder vil ifalde erstatningsansvar for et beløb svarende til en eventuel selvrisiko, der ikke er omfattet af forsikringsdækningen, jf. herved Vestre Landsrets afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1998, s. 1606.

Erstatningsansvarslovens § 19 gælder dog ikke for erstatningsansvar, der er omhandlet i færdselslovens regler om ansvar for motordrevne køretøjer, eller som i øvrigt er dækket af den for køretøjet lovpligtige ansvarsforsikring, jf. samme lovs § 21.

Det foreslås i *stk. 2*, at ejeren af en hest pålægges at tegne en ansvarsforsikring, der dækker det objektive ansvar efter *stk. 1*.

Forslaget om, at der skal være tegnet en ansvarsforsikring for hesten, indebærer ikke, at der nødvendigvis skal være tegnet en særskilt forsikring. Kravet om tegning af en ansvarsforsikring vil derfor også være opfyldt i tilfælde, hvor erstatningskrav omfattet af ejers objektive ansvar er dækket af f.eks. en landbrugsforsikring, familieforsikring eller anden bredere form for forsikring, der dækker erstatningsansvaret i henhold til lovforslaget.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3* indeholder en bemyndigelse til justitsministeren til at fastsætte nærmere regler om forsikringspligtens gennemførelse, eksempelvis mindstebeløb for person- og tingsskade-

dækning, forsikringssselskabers pligt til under visse forudsætninger at overtage forsikring for enhver forsikringspligtig samt indførelse af en puljeordning, hvorfra der udredes erstatning i tilfælde, hvor en skade forvoldes af hest, der ikke er omfattet af en forsikring. Der vil dermed kunne indføres en ordning svarende til den, der gælder vedrørende hunde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 30 b

Det foreslås, at det objektive ansvar i medfør af § 30 a skal gå forud for bestemmelsen i Danske Lov 6-10-2 og § 3 i mark- og vejfredsloven. Dette indebærer, at DL 6-10-2 og mark- og vejfredsloven ikke vil finde anvendelse i de situationer, hvor både en besidder og en hesteejer ellers ville kunne pålægges et objektive ansvar for den forvoldte person- eller tingsskade. Er besidderen en anden end ejeren, vil besidderen dog i disse situationer kunne pålægges et ansvar i medfør af dansk rets almindelige ulovbestemte erstatningsregel (culpa-reglen), hvis vedkommende har handlet uagtsomt eller forsætligt. Der vil endvidere kunne pålægges besidderen af en hest ansvar efter reglerne i Danske Lov og mark- og vejfredsloven i de tilfælde, hvor ingen ejer kan holdes ansvarlig efter den foreslåede regel.

I tilfælde, hvor både en hesteejer (på objektive grundlag) og en besidder (på culpagrundlag) er erstatningsansvarlige for en tings- eller personskade, vil de som udgangspunkt hæfte solidarisk over for skadelidte, jf. herved Østre Landsrets afgørelse refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1937, s. 158.

Den indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden mellem hestens besidder og ejeren af hesten, vil blive fastlagt i medfør af erstatningsansvarslovens § 25, som ikke foreslås ændret.

Dette indebærer, at hesteejeren – der i modsætning til besidderen skal have tegnet en lovpligtig ansvarsforsikring – kun kan gøre et regreskrav gældende, hvis besidderen har handlet forsætligt eller groft uagtsomt, eller hvis skaden er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller privat erhvervsvirksomhed mv. Der kan dog også i disse tilfælde ved den indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden mellem ejeren og besidderen tages hensyn til foreliggende ansvarsforsikringer mv.

Er også besidderen dækket af en ansvarsforsikring, vil den indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden skulle foretages efter, hvad der under hensyn til ansvarets beskaffenhed og omstændighederne i øvrigt må anses for at være rimeligt. Det forsikringssselskab, som hæf-